

VEZÉRCIKK

Csernátony Zoltán

főszerkesztő

csz@med.unideb.hu

Engedjék meg, hogy igen szubjektív mondanivalóval köszöntsem Önöket a Biomechanica Hungarica 4. évfolyam első számának kézbe adásakor. Örömet szeretném megosztani. Három jó okom is van, hogy különböző funkcióimban ünneplésre emeljem jelképes poharamat. Egy: A Biomechanica Hungarica még él, kvázi a mozgásszervi kutatás-fejlesztés iránti érdeklődés még nem múlt el hazánkban. Kettő: A debreceni Biomechanikai Laboratórium 18 éves, belépett a nagykorúak táborába. Három: a debreceni Ortopédiai Klinika idén ünnepli fennállásának 50. évfordulóját. Márpedig ezen a klinikán mind a klinikaalapító Pap Károly, mind tanszékvezető elődöm, Szepesi Kálmán erős érdeklődést mutatott a biomechanikai jellegű kutatások iránt.

Ebből az ünnepi alkalomból kerül a 2011. évi Magyar Ortopéd Társaság és Magyar Traumatológus Társaság évi rendes kongresszusa Debrecenben megrendezésre. Folyóiratunkat – nem titkolt hírverési szándékkal – ennek az eseménynek ajánljuk. És bár még folynak a viták a szeparált vagy közös üzemeltetésű ortopédiai és traumatológiai ellátás magyarországi kialakítása körül, ezen felülemelkedve, Pap Károly klasszikussá vált réges-régi mondásával ajánlom figyelmükbe az egymás szakmája iránti elengedhetetlen érdeklődést és a mozgásszervi biomechanika, mint közös elméleti alaptudomány fontosságát:

„Az orthopaedia és traumatologia synthesise vezet el a mozgásszervek való tudományához...”

